

Subota je, prvi vikend ljetne alpinističke škole koji san jedva dočeka.

U Makarskoj kupin Roberta i uz pozitivnu atmosferu krećemo prema Splitu, a odredište je penjalište na Marjanu.

U 8 i 30 smo se sastali sa ostatkom ekipe na rampi i zajedno pješke krenuli prema penjalištu.

Na penjalištu su nas dočekali već spremni za penjanje asistenti Marin i Leo,

a Irene koja nam je današnji predavač nije bilo, al bilo je opravdano.

Da ne stojimo besposleno dok Irena dođe pobrinija se Bocko, nas ovogodišnji instruktor i voditelj škole

odma je priša na stvar i uz pomoć Lea i Marina počea govorit o užetima,

karabinerima i svoj ostaloj opremi koja nam je neophodna za penjanje.

Čak smo naučili kako ćemo razlikovati dali smjer penje alpinist ili sportski penjač,

naravno po kacigi a po čemu drugome.

Uskoro nam se pridružila i Irena sa isprikom za kašnjenje.

Obukli smo pojaseve a Irena je počela pričati o čvorovima,

možda čudna tema al vrlo važna za daljni napredak nas učenika,

tako da smo čvorove dobili i za domaći rad.

Nakon šta smo naučili par osnovnih čvorova, napokon je došao i taj trenutak da teoriju sprovedemo u djelo,

prvo Irena koju je osigurava Leo nam je pokazala i objasnila sve o sportskom penjanju, a zatim mi s asistentima.

Omjer asistenata je bio podjednak sa učenicima pa je sve teklo glatko. Josip i ja smo se odma dali na penjanje.

Prvi smjer i to za poželit. Kamin, iako zaspitan, vrhunski primjer jednog alpinističkog smjera odma mi se svidilo.

Par ispenjanih smjerova, već pomalo umorni i jos pod dojmon svega toga (bar sta se mene tiče)

lagano spremamo stvari i krećemo prema mistu di ćemo popričat i razminit dozivljaje, a di drugo nego na piće,

a tamo je dogovor pa, sljedeći vikend Bast.

Previše san nestrpljiv, iman osjećaj da će ovo bit škola za pamćenje, bar se za sad tako čini.

Lijep pozdrav do idućeg vikenda.

Tekst i fotografija: Paško Visković